

UZASADNIENIE

Dnia 20 września 2019 roku (data prezentaty) do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie II Wydziału Cywilnego wpłynął pozew R. B. przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta (...) W. o ustalenie istnienia stosunku prawnego w postaci stosunku najmu lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul. (...) pomiędzy powodem a pozwanym, zawiązanego na mocy ostatecznej decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego z dnia 15 listopada 1989 roku wydanej w sprawie o znaku SL-I-512/24/89. Powód domagał się ponadto zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (k. 4 – 5 – pozew).

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód miał nawiązać z pozwanym stosunek najmu lokalu mieszkalnego na podstawie decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego z dnia 15 listopada 1989 roku wydaną w sprawie o znaku SL-I-512/24/89 i uzyskać tym samym przydział lokalu mieszkalnego położonego w W. przy ul. (...). Powód od daty wydania przedmiotowej decyzji do dnia wniesienia pozwu miał stale zamieszkiwać w tym lokalu (k. 7 – uzasadnienie pozwu).

Jako interes prawny w uzyskaniu przedmiotowego rozstrzygnięcia powód podaje stan niepewności istnienia stosunku najmu wspomnianego lokalu mieszkalnego nawiązanego w drodze decyzji wydanej w sprawie o znaku SL-I-512/24/89. Stan niepewności miał zostać wywołany rozbieżnościami i wątpliwościami po stronie Oddziału (...) Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w W. oraz Urzędu Miasta Stołecznego W. Biura (...), które miały pojawić się w toku postępowania o nabycie lokalu mieszkalnego w związku z posiadaniem przez powoda w aktach lokalowych jedynie kserokopii przedmiotowej decyzji i brakiem możliwości uzyskania jej oryginału, a odnosić się do skutków materialnoprawnych, jakie wywołała (k. 10 – uzasadnienie).

Dnia 2 grudnia 2019 roku (data prezentaty) pozwany wniósł odpowiedź na pozew, w której rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie pozostawiły do uznania sądu oraz o nieobciążanie Skarbu Państwa – Prezydenta (...) W. kosztami postępowania. Pozwany złożył również wniosek o wezwanie do udziału w sprawie Agencji Mienia Wojskowego. (k. 40 – odpowiedź na pozew).

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, pozwany wskazał, iż w Urzędzie D. O., na którego obszarze właściwości znajduje się lokal będący przedmiotem stosunku najmu, nie znajduje się decyzja uchylająca decyzję, której dotyczy spór, a co za tym idzie należy uznać, że wciąż pozostaje ona w obrocie prawnym. Prawo powoda do zajmowania przedmiotowego lokalu miało nie być przez pozwanego kwestionowane – ani w chwili wydawania zgody na sprzedaż lokalu przez ówczesną Wojskową Agencję Mieszkaniową, ani przez cały okres zamieszkiwania w lokalu. Podmiotem kwestionującym prawo najmu powoda miała być wyłącznie Agencja Mienia Wojskowego (k. 40 – 40v – uzasadnienie odpowiedzi na pozew).

W toku postępowania strony pozostawały na zajętych przez siebie stanowiskach.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 listopada 1989 roku Urząd Miasta Stołecznego W. – Wydział Spraw Lokalowych wydał decyzję o przydziale lokalu mieszkalnego R. B. i D. B.. Lokal mieszkalny o numerze (...), którego dotyczy decyzja, położony jest przy ul. (...). Przydział nastąpił na czas nieokreślony.

(bezsporne, ponadto dowód: k. 16 – kopia decyzji o przydziale lokalu mieszkalnego)

R. i D. B. złożyli w dniu 31 października 2004 roku (data pisma) wniosek do Wojskowej Agencji Mieszkaniowej Oddziału (...) w W. o nabycie osobnej kwatery stałej – lokalu mieszkalnego przy ul. (...). W odpowiedzi na wniosek, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa doręczyła powodowi w dniu 16 maja 2011 roku (data pisma) zawiadomienie o

konieczności złożenia prawidłowego wniosku na dołączonym formularzu. Powód uzupełnił wniosek o nabycie lokalu mieszkalnego w wyznaczonym 30-dniowym terminie w dniu 19 maja 2011 roku (data pisma). W kolejnym piśmie, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa potwierdziła, że powód zajmuje lokal na podstawie decyzji Kierownika Wydziału Spraw Lokalowych Urzędu Miasta Stołecznego W. z dnia 15 listopada 1989 roku o przydziale lokalu mieszkalnego; powód został jednocześnie wezwany o przedłożenie oryginału tejże decyzji.

(bezsporne, ponadto dowody: k. 18 – wniosek o nabycie osobnej kwatery stałej; k. 19 – zawiadomienie; k. 20 – wniosek o nabycie lokalu mieszkalnego; k. 21 – pismo WAM)

23 czerwca 2016 roku, powód wniósł do Naczelnika Wydziału Zasobów Lokalowych (...) D. O. podanie z prośbą o potwierdzenie istnienia w aktach lokalowych decyzji przydziału z dnia 15 listopada 1989 roku o numerze SL-I-512/24/89. W odpowiedzi na podanie, powód został poinformowany, iż w aktach lokalowych znajduje się tylko kopia decyzji o przydziale loku. Wskazano, że organem wydającym nie był organ dzielnicy, ale Kierownik Wydziału Spraw Lokalowych ówczesnego Urzędu Miasta Stołecznego W..

(bezsporne; ponadto dowody: k. 24 – podanie; k. 25 – odpowiedź Naczelnika Wydziału)

W kolejnej korespondencji powoda, tym razem z Biurem (...) Urzędu Miasta Stołecznego W., adresat wniosku o odtworzenie akt lokalowych wskazał, że przedmiotowy budynek położony jest na gruncie stanowiącym własność Skarbu Państwa oraz znajduje się w dyspozycji Agencji Mienia Wojskowego. Biuro (...) także potwierdziło, że lokal mieszkalny został przydzielony R. i D. B. decyzją o numerze (...) wydaną w dniu 15 listopada 1989 roku przez Kierownika Wydziału Spraw Lokalowych ówczesnego Urzędu Miasta Stołecznego W..

(bezsporne; ponadto dowody: k. 26 – wniosek o odtworzenie akt; k. 27 – odpowiedź na wniosek)

Jak wynika z załączonego do akt pisma (...) Urzędu Wojewódzkiego w W., dokumentacja Wydziału Spraw Lokalowych Urzędu Miasta Stołecznego W. z lat 1986 – 1990, w tym dotycząca przydziałów mieszkań) została wybrakowana za zezwoleniem Archiwum Państwowego (...) W. nr 235/98 z dnia 3 grudnia 1998 roku. W związku z tym, Biuro (...) Urzędu Miasta Stołecznego W. poinformowało powoda o braku możliwości odtworzenia akt lokalowych.

(bezsporne, ponadto dowody: k. 28 – pismo; k. 30 – pismo Biura (...))

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie załączonych przez powoda dokumentów do akt niniejszej sprawy. Dokumenty te Sąd ocenił jako wiarygodne i pozwalające na odtworzenie przebiegu postępowań dotyczących nieruchomości, a inicjowanych przez powoda wobec różnych urzędów w celu odnalezienia oryginału decyzji o przydziale lokalu.

Stan faktyczny został ustalony także na podstawie art. 229 w zw. z art. 230 k.p.c. – strona powodowa w żaden sposób nie kwestionowała twierdzeń powoda, wobec czego przywoływane przez niego okoliczności zostały uznane za przyznane – nie wymagają bowiem dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości, natomiast jeśli strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy może fakty te uznać za przyznane.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, należało je oddalić z powodu niewykazania przez powoda interesu prawnego w rozstrzygnięciu przedmiotowej sprawy.

Podstawą prawną dla żądania R. B. jest art. 189 k.p.c., zgodnie z którym powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny. Istnienie interesu prawnego stanowi tym samym materialnoprawną przesłankę uwzględnienia powództwa o ustalenie – jest wobec tego badana przez Sąd z urzędu.

Interes prawny, o którym mowa w treści przepisu regulującego powództwo o ustalenie, występuje w przypadku, gdy istnieje niepewność, co do określonego stosunku prawnego bądź prawa. Niepewność ta musi być jednak obiektywna, czyli istnieć też poza subiektywnym stanowiskiem powoda; interesem prawnym jest zatem potrzeba wyraźnego uregulowania określonej sytuacji prawnej przez Sąd. Aby skutecznie powoływać się na tak rozumiany interes prawny, strona powodowa powinna wykazać, że wyrok wydany przez Sąd określi jednoznacznie sytuację stron danego stosunku prawnego w zakresie ich wzajemnych uprawnień i obowiązków.

W świetle ustalonego stanu faktycznego, nie wynika w żaden sposób, aby tego typu niejasność rzeczywiście występowała a istnienie decyzji o przydziale lokalu w obrocie prawnym zostało potwierdzone. Poszczególne urzędy, do których zwracał się powód, a zwłaszcza pozwany Skarb Państwa – Prezydent Miasta Stołecznego W. nie zaprzeczył istnieniu przedmiotowego stosunku najmu. Nie dał tym samym powodu do wytoczenia powództwa.

Zgodnie z art. 1481 § 1 k.p.c., sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciw od nakazu zapłaty albo sprzeciw od wyroku zaocznego, sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Wobec tak skonstruowanej sytuacji prawnej i faktycznej niniejszej sprawy powództwo należało oddalić – zgodnie z pkt I wyroku. Przy czym Sąd nie dopatrył się przesłanek uzasadniających wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Agencji Mienia Wojskowego w W..

Wobec braku pozwanego o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu pozostawił strony przy poniesionych kosztach, jak orzeczono w pkt II wyroku.

W związku z powyższymi rozważaniami, orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.